

Επίκαιρα

Θέματα Συνταγματικού Δικαίου

Υπεύθυνος ύλης: Ξενοφών Κοντιάδης

Ιούλιος 2014, Τεύχος 37

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι συντηρητικοί, ο Abu Khattala και το Γκουαντάναμο»
Mark Tushnet
- «Συνταγματικός Οπορτουρισμός»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Η αλήθεια για τον δημόσιο τομέα»
Κώστας Χρυσόγονος
- «Προβληματική δικαστική εξουσία»
Σταύρος Τσακυράκης
- «Η υπόθεση των υποβρυχίων»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Τι Πρόεδρο θέλουμε»
Αντώνης Καρακούσης

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Η πρακτική της προδικαστικής κρίτησης:
Παρακολούθηση εναλλακτικών λύσεων και
δικαστικών αποφάσεων
- Support to the Constitutional Court of Georgia

Νέα Εκδοτική Σειρά

Πολιτεία – Σύνταγμα – Ευρώπη

Βιβλίο του μήνα

- Constitutional Law of the EU Member States

Οι συντηρητικοί, ο Abu Khattala και το Γκουαντάναμο

Mark Tushnet, Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Harvard

Στο μπλόγκ για θέματα εθνικής ασφάλειας Lawfare ο αρχισυντάκτης Benjamin Wittes απορεί γιατί οι συντηρητικοί είναι τόσο «κολλημένοι» (η έκφραση είναι δική του) με την ιδέα ότι «η κράτηση και η υπαγωγή σε στρατοδικεία αποτελούν τη σωστή απάντηση» στο ερώτημα τι πρέπει να κάνουμε τώρα που ο (φερόμενος ως τι γνωρίζω πέρα από τα δημοσιογραφικά ρεπορτάζ;) εγκέφαλος των επιθέσεων στη Βεγγάζη συνελήφθη από τις στρατιωτικές δυνάμεις των ΗΠΑ.

Η απάντηση μου φαίνεται ξεκάθαρη: Οι συντηρητικοί πιστεύουν (α) ότι η κράτηση στο Γκουαντάναμο θα οδηγήσει στην πράξη στη χρήση πιο επιθετικών ανακριτικών τεχνικών από ό,τι η κράτηση στο έδαφος των ΗΠΑ και (β) τα προϊόντα τέτοιας μορφής ανάκρισης μάλλον γίνονται δεκτά από τα στρατοδικεία ακόμα και αν είναι απορριπτέα από τα τακτικά ποινικά δικαστήρια.

Είναι επίσης σε εύλογο βαθμό σαφές για μένα ότι το (α) δεν ισχύει σήμερα. Οι ανακριτικές τεχνικές οι οποίες χρησιμοποιούνται σήμερα στο Γκουαντάναμο δεν διαφέρουν από αυτές που χρησιμοποιούνται στην επικράτεια των ΗΠΑ. Και σε εύλογο βαθμό πιστεύω (το οποίο εκφράζει ένα χαμηλότερο βαθμό πεποίθησης από το «σε εύλογο βαθμό ξεκάθαρο») ότι είναι δυνατόν να διεξαχθεί «ενισχυμένη» ανάκριση για τη συλλογή μυστικών πληροφοριών χωρίς αυτό να δημιουργεί πρόβλημα να αξιοποιηθούν τέτοιες πληροφορίες, οι οποίες είναι σχετικές με τις προαναφερθείσες επιθέσεις, στην κοινή ποινική δίκη. (Οι συντηρητικοί στους οποίους αναφέρεται ο Wittes, δεν νομίζω ότι κάνουν τη διάκριση μεταξύ ανακρίσεων που σχετίζονται με τη συλλογή πληροφοριών οι οποίες αφορούν τις μυστικές υπηρεσίες και πληροφοριών οι οποίες σχετίζονται με τα γεγονότα στη Βεγγάζη).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι συντηρητικοί, ο Abu Khattala και το Γκουαντάναμο»
Mark Tushnet
- «Συνταγματικός Οπορτουניσμός»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Η αλήθεια για τον δημόσιο τομέα»
Κώστας Χρυσόγονος
- «Προβληματική δικαστική εξουσία»
Σταύρος Τσακυράκης
- «Η υπόθεση των υποβρυχίων»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Τι Πρόεδρο θέλουμε»
Αντώνης Καρακούσης

Έμουν ιδιαίτερα προσεκτικός στις διατυπώσεις που χρησιμοποίησα, τώρα όμως θα γίνω λιγότερο υπαινικτικός: Οι συντηρητικοί για τους οποίους γράφει ο Wittes πιστεύουν ότι ο Abu Katalla πρέπει να υποβληθεί σε βασανιστήρια απλά δεν επιθυμούν να το εκφράσουν τόσο ανοιχτά.

(επιλογή-μετάφραση: Αλκμήνη Φωτιάδου)

<http://balkin.blogspot.gr>, 18/6/2014

Συνταγματικός Οπορτουניσμός

Ξενοφών Κοντιάδης, Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου, Σχολή Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Πρόεδρος του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου

Έχει αποδειχθεί τα τελευταία χρόνια ότι όταν η πολιτική τάξη επιδιώκει να στρέψει τα φώτα της δημοσιότητας σε ένα ανέξοδο ψευδομεταρρυθμιστικό παιχνίδι, τότε επιστρατεύεται η ρητορική της συνταγματικής αναθεώρησης. Η αναθεωρητική πρωτοβουλία, αν και λόγω επικοινωνιακής κατάχρησης τείνει να απολέσει την παλαιότερη λάμψη της, παραμένει πάντως ένα σίγουρο χαρτί για τα πολιτικά κόμματα που θέλουν να προβάλουν μια δυναμική βαρύγδουπων θεσμικών αλλαγών. Πόση ουσία έχουν όμως σήμερα τέτοιες εξαγγελίες;

Κατ' αρχάς είναι προφανές ότι στην παρούσα συγκυρία απουσιάζουν οι πολιτικές προϋποθέσεις για την ολοκλήρωση ενός επιτυχούς αναθεωρητικού εγχειρήματος. Η επίτευξη αυξημένων κοινοβουλευτικών πλειοψηφιών, σε ένα περιβάλλον υψηλής πολιτικής έντασης, φαίνεται ανέφικτη με τους παρόντες κομματικούς συσχετισμούς. Επιπλέον, οι θέσεις των πρωταγωνιστών της κομματικής αντιπαράθεσης σε κρίσιμα ζητήματα συνταγματικής πολιτικής εμφανίζουν σημαντικές αποκλίσεις.

Καθώς πριν από δύο εβδομάδες πραγματοποιήθηκαν κρίσιμες εκλογικές αναμετρήσεις, ενώ απομένουν μόλις εννέα μήνες για την ανάδειξη Προέδρου της Δημοκρατίας, οι αυξημένες πιθανότητες να οδηγηθεί η χώρα σε πρόωρες εκλογές ωθούν τα κόμματα να αξιοποιήσουν κάθε θεμιτό ή αθέμιτο τρόπο εκλογικής επιρροής. Έτσι, κάθε αναθεωρητική πρωτοβουλία μοιάζει να εντάσσεται μάλλον στον προεκλογικό λόγο παρά σε μια μακρόπνοη μέριμνα της πολιτικής τάξης να βελτιώσει τους θεμελιώδεις κανόνες οργάνωσης του κράτους. Πρόκειται, δηλαδή, ακριβώς για πολιτικές συνθήκες που προεξοφλούν, με μαθηματική βεβαιότητα, άλλον έναν συνταγματικό διάλογο με το βλέμμα στραμμένο σε μικροκομματικά οφέλη. Μια τέτοια επιλογή συνιστά δείγμα θεσμικής επιπολαιότητας, που εγκυμονεί τον κίνδυνο είτε να χαθεί ακόμη μια αναθεωρητική ευκαιρία είτε να ενσωματωθούν στο Σύνταγμα άστοχες

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι συντηρητικοί, ο Abu Khattala και το Γκουαντάναμο»
Mark Tushnet
- «Συνταγματικός Οπορτουρισμός»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Η αλήθεια για τον δημόσιο τομέα»
Κώστας Χρυσόγονος
- «Προβληματική δικαστική εξουσία»
Σταύρος Τσακουράκης
- «Η υπόθεση των υποβρυχίων»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Τι Πρόεδρο θέλουμε»
Αντώνης Καρακούσης

ρυθμίσεις.

Αν οι κοινοβουλευτικές δυνάμεις διαθέτουν πράγματι τη βούληση να αλλάξουν τους κανόνες του πολιτικού παιχνιδιού, τότε υπάρχει μια σειρά ζητημάτων για τα οποία αρκεί η ψήφιση νόμων ή η αυτοδέσμευση των πολιτικών κομμάτων. Η εκλογική νομοθεσία, ο έλεγχος του πολιτικού χρήματος, ο εκδημοκρατισμός των κομματικών λειτουργιών, το ασυμβίβαστο υπουργικής και βουλευτικής ιδιότητας, η μείωση του αριθμού των βουλευτών δεν προϋποθέτουν συνταγματική αναθεώρηση.

πηγή: Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ», 3/6/2014

Η αλήθεια για τον δημόσιο τομέα

Κώστας Χρυσόγονος, Καθηγητής Νομικής Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Προσφιλές θέμα της μνημονιακής παραφιλολογίας είναι η ύπαρξη ενός μεγάλου αριθμού υπεραμειβόμενων δημόσιων υπαλλήλων. Γι' αυτό στις (υποτιθέμενες) μεταρρυθμίσεις που μας επιβάλλει η τριαρχία των δανειστών εξέχουσα θέση κατέχει η μείωση προσωπικού και αμοιβών στον δημόσιο τομέα. Γενικότερα, άλλωστε, το «λιγότερο κράτος» αποτελεί έμμονη ιδέα του νεοφιλελευθερισμού εδώ και δεκαετίες.

Στην πραγματικότητα τα στοιχεία αποδεικνύουν ότι η απασχόληση στον δημόσιο τομέα στη μνημονιακή Ελλάδα όχι μόνο δεν έχει μείνει στο απυρόβλητο, όπως ισχυρίζονται οι υπέρμαχοι της κατάρτησης της μονιμότητας των υπαλλήλων, αλλά συρρικνώθηκε το ίδιο ή και περισσότερο από το σύνολο της απασχόλησης. Σύμφωνα με το Μητρώο Μισθοδοτούμενων Ελληνικού Δημοσίου η απασχόληση από τα 907.351 άτομα στο τέλος του 2009 έπεσε στα 713.258 στο τέλος του 2012 και σήμερα αρκετές δεκάδες χιλιάδες πιο κάτω. Παράλληλα συρρικνώνονται οι αποδοχές, αφού η μισθολογική δαπάνη της κεντρικής διοίκησης από 19,1 δισ. ευρώ το 2010 έπεσε στα 12,4 το 2013, σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε στη Βουλή το υπουργείο Οικονομικών.

Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι η μονότονη απαίτηση της τριαρχίας για απολύσεις στο Δημόσιο ελάχιστη σχέση έχει με οποιασδήποτε μορφής δημοσιονομική εξυγίανση. Σύμφωνα και πάλι με πρόσφατα στοιχεία του υπουργείου Οικονομικών σε απάντηση ερώτησης βουλευτή, το αναμενόμενο δημοσιονομικό όφελος από απολύσεις και διαθεσιμότητες κατά την περίοδο 2013-2018 είναι μόλις 100 εκατ. ευρώ ή λιγότερο από 20 εκατ. ετησίως, ποσό ασήμαντο για τα μεγέθη του προϋπολογισμού. Η τριαρχία προβαίνει, με τον τρόπο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι συντηρητικοί, ο Abu Khattala και το Γκουαντάναμο»
Mark Tushnet
- «Συνταγματικός Οπορτουνισμός»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Η αλήθεια για τον δημόσιο τομέα»
Κώστας Χρυσόγονος
- «Προβληματική δικαστική εξουσία»
Σταύρος Τσακουράκης
- «Η υπόθεση των υποβρυχίων»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Τι Πρόεδρο θέλουμε»
Αντώνης Καρακούσης

αυτόν, σε μια κτηνώδη επίδειξη ισχύος απέναντι στους εγχώριους πολιτικούς μεταπράτες της υποτέλειας, με θύματα τις καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών, τους σχολικούς φύλακες κ.λπ.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμη και στην αρχή των μνημονιακών περικοπών, το 2010, το ποσοστό των δημοσίων υπαλλήλων στην Ελλάδα βρισκόταν, σύμφωνα με συγκριτική μελέτη, στη 14η θέση επί 17 ευρωπαϊκών κρατών. Το ζητούμενο άρα δεν θα έπρεπε να είναι τόσο η μείωση του συνολικού αριθμού των υπαλλήλων, όσο η ορθολογική κατανομή τους στις επιμέρους δημόσιες υπηρεσίες. Τέτοιος σχεδιασμός όμως δεν υφίσταται, με αποτέλεσμα τα σχετικά μνημονιακά μέτρα να εξυπηρετούν αποκλειστικά τις εσωτερικές πολιτικές σκοπιμότητες των κυβερνήσεων των δανειστών και όχι τη λειτουργικότητα του ελληνικού κράτους.

πηγή: Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» 23/6/2014

Προβληματική δικαστική εξουσία

Σταύρος Τσακουράκης, Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών

Το Μισθοδικείο έκρινε τις περικοπές των μισθών των δικαστικών λειτουργιών αντισυνταγματικές και επιπλέον απένειμε και στους δικαστές το προνόμιο που έχουν οι βουλευτές να είναι αφορολόγητο το 25% του μισθού τους. Το ΣτΕ έκρινε αντισυνταγματικές τις περικοπές αποδοχών των ενστόλων, το Ελεγκτικό Συνέδριο αντισυνταγματικές τις περικοπές των συνταξιούχων δικαστικών. Έπεται η κρίση για τις περικοπές όλων των ειδικών μισθολογίων.

Είναι πια φανερό ότι η δικαστική εξουσία θεωρεί ότι έχει την αρμοδιότητα να καθορίζει το μισθολόγιο του Δημοσίου και κατ' επέκταση ένα μεγάλο μέρος της δημοσιονομικής πολιτικής της χώρας. Φυσικά, από καμία συνταγματική διάταξη δεν προκύπτει η δικαιοδοσία της να καθορίζει τους μισθούς και τις συντάξεις του Δημοσίου. Έχει «υφαρπάξει» αυτήν την αρμοδιότητα και το έχει κάνει με τρόπο αυθαίρετο και προκλητικό.

Στο παρελθόν, από τις στήλες της «Κ» έχω ασκήσει κριτική στις σχετικές αποφάσεις και δεν σκοπεύω να το επαναλάβω. Περιορίζομαι να πω ότι πρόκειται για νομικές κατασκευές, που απλούστατα δεν είναι υποστηρίξιμες. Στο μέλλον, θα αποτελούν υπόδειγμα αυθαιρεσίας και μόνο με τη γενική κρίση που διέρχεται η κοινωνία μας θα μπορούν να κατανοηθούν.

Εκ των πραγμάτων, έχει διαμορφωθεί μια κατάσταση μέσα στην οποία η δικαστική εξουσία διεκδικεί ιδιαίτερο πολιτικό

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι συντηρητικοί, ο Abu Khattala και το Γκουαντάναμο»
Mark Tushnet
- «Συνταγματικός Οπορτουρισμός»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Η αλήθεια για τον δημόσιο τομέα»
Κώστας Χρυσόγονος
- «Προβληματική δικαστική εξουσία»
Σταύρος Τσακουράκης
- «Η υπόθεση των υποβρυχίων»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Τι Πρόεδρο θέλουμε»
Αντώνης Καρακούσης

ρόλο. Από μία άποψη είναι, βεβαίως, ειρωνικό ότι η πλέον αποτυχημένη κρατική λειτουργία αναδεικνύεται σε αποφασιστικό πολιτικό παράγοντα. Πράγματι, όπως είναι γνωστό, η δικαστική λειτουργία αδυνατεί να επιτελέσει το βασικό έργο της, δηλαδή να επιλύει τις διαφορές των πολιτών μέσα σε εύλογο χρόνο. Δεν έχουμε απλώς καθυστέρηση εκδίκασης των υποθέσεων, αλλά ευρείας έκτασης αρνησιδικία. Η τεράστια δυσλειτουργία της επιχειρείται να καλυφθεί με έναν δίχως αρχές ακτιβισμό, που επιδιώκει να φαίνεται αρεστός στην κοινή γνώμη.

Το χειρότερο είναι ότι χρησιμοποιώντας παραδοσιακά επιχειρήματα για ανεξαρτησία της δικαστικής λειτουργίας, οι δικαστές απορρίπτουν κάθε ιδέα ελέγχου και θεσμοθετημένης παρέμβασης από τις άλλες εξουσίες. Η μόνη παρέμβαση που προβλέπεται σήμερα είναι ο διορισμός της ηγεσίας των ανωτάτων δικαστηρίων από την κυβέρνηση. Και σε αυτήν, όμως, αντιδρούν, υποστηρίζοντας ότι πρέπει να τηρείται η επετηρίδα ή να εκλέγουν οι ίδιοι την ηγεσία τους.

Με άλλα λόγια, επιδιώκουν μια εντελώς ανέλεγκτη εξουσία από ανθρώπους που αρχίζουν τη σταδιοδρομία τους από τη Σχολή Δικαστών και στη συνέχεια, ακολουθώντας μια δημοσιοϋπαλληλική πορεία, φτάνουν με την πάροδο του χρόνου στα ανώτατα αξιώματα. Αυτοί οι άνθρωποι θέλουν να καθορίζουν οι ίδιοι τους μισθούς και τις συντάξεις τους, τις προαγωγές τους, την ηγεσία τους και το κυριότερο να αποφαινόνται τελικά για κάθε κοινωνικό ζήτημα, από το ύψος των προστίμων για παράνομο παρκάρισμα μέχρι τη δημοσιονομική πολιτική της χώρας. Κι αν κάποιος τους ασκήσει κριτική, εξανίστανται και τον κατηγορούν ότι δεν σέβεται τη Δικαιοσύνη, την ίδια στιγμή που οι συνδικαλιστικές ενώσεις τους κατακεραυνώνουν κάθε λίγο και λιγάκι τη νομοθετική ή την εκτελεστική εξουσία.

Στις συζητήσεις που γίνονται για την αναθεώρηση του Συντάγματος, οι διάφορες αναζητήσεις για μια ισορροπία στη λειτουργία του πολιτεύματος αφορούν άλλα πολιτειακά όργανα, τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τη Βουλή ή την κυβέρνηση. Αν, όμως, οι διαπιστώσεις που προανέφερα είναι ορθές, τότε το μεγάλο ζητούμενο της αναθεώρησης πρέπει να είναι ο επαναπροσδιορισμός της δικαστικής εξουσίας και η σχέση της με τις άλλες λειτουργίες του κράτους.

Δεν είναι της στιγμής οι λεπτομερείς προτάσεις, αλλά πρέπει να καταλάβουμε ότι χρειάζεται να επανεξετάσουμε αμέσως όλο το πλέγμα σύνθεσης, οργάνωσης και αποτελεσματικής λειτουργίας της Δικαιοσύνης.

Να αρχίσουμε από τα Ανώτατα Δικαστήρια και να εξετάσουμε τις αρμοδιότητές τους.

Να σκεφτούμε το ενδεχόμενο κατάργησης ορισμένων

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι συντηρητικοί, ο Abu Khattala και το Γκουαντάναμο»
Mark Tushnet
- «Συνταγματικός Οπορτουρισμός»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Η αλήθεια για τον δημόσιο τομέα»
Κώστας Χρυσόγονος
- «Προβληματική δικαστική εξουσία»
Σταύρος Τσακουράκης
- «Η υπόθεση των υποβρυχίων»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Τι Πρόεδρο θέλουμε»
Αντώνης Καρακούσης

Δικαστηρίων (π.χ. του Μισθοδικείου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι δικαστικές αρμοδιότητες του οποίου μπορεί να απορροφηθούν από τα διοικητικά δικαστήρια).

Να προβλέψουμε τον διορισμό της ηγεσίας όχι μόνον των ανωτάτων δικαστηρίων, αλλά και των εφετείων, από μια επιτροπή της Βουλής ή από κάποιο άλλο όργανο της πολιτείας έπειτα από δημόσια ακρόαση των υποψηφίων, όπου θα συζητούνται οι επιδόσεις τους και οι αποφάσεις που έχουν λάβει. Από το ίδιο όργανο να υπάρχει η δυνατότητα διορισμού επιφανών νομικών ως δικαστών σε εφετεία και ανώτατα δικαστήρια ώστε να πάψει η αποκλειστικότητα της δημοσιοϋπαλληλικής σταδιοδρομίας.

Η απονομή της δικαιοσύνης στη χώρα μας αποδεικνύει ότι πολλές φορές τα μεγάλα προβλήματα δεν οφείλονται ούτε στα χρήματα που ξοδεύουμε ούτε στον αριθμό των ανθρώπων που απασχολούνται με αυτήν. Οι δικαστές μας ανά κάτοικο είναι περισσότεροι από αυτούς άλλων χωρών και οι αποδοχές τους οι υψηλότερες του Δημοσίου. Πιστεύει κανείς ότι κάτι θα αλλάξει αν διπλασιάσουμε τον αριθμό τους ή τις αποδοχές τους; Άλλος δρόμος από ριζικές μεταρρυθμίσεις δεν υπάρχει.

πηγή: Εφημερίδα «Καθημερινή της Κυριακής» 29/6/2014

Η υπόθεση των υποβρυχίων

Χαράλαμπος Ανθόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο

Τον Νοέμβριο 2013 ο ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε στη Βουλή πρόταση εξεταστικής επιτροπής για την υπόθεση των υποβρυχίων και των ναυπηγείων Σκαρμαγκά, η οποία συζητήθηκε στην Ολομέλεια της Βουλής στη συνεδρίαση της 18.12.2013 και απορρίφθηκε με ψήφους 167 κατά και 120 υπέρ. Η πρόταση αυτή, που χαρακτηρίστηκε ως «εξαιρετικά ρηχή πολιτικά» από την πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΚΚΕ Αλ. Παπαρήγα, αποσκοπούσε στην αποσταθεροποίηση της κυβέρνησης - είχε ήδη προηγηθεί πρόταση δυσπιστίας του ΣΥΡΙΖΑ κατά της κυβέρνησης με μόνο κέρδος για το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης την υπερψήφιση της πρότασής του από τη βουλευτή Πέλλας του ΠΑΣΟΚ κ. Θ. Τζάκρη.

Στη συνέχεια, η βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Ζωή Κωνσταντοπούλου υπέβαλε στην εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς τα πρακτικά της συνεδρίασης της Βουλής της 18.12.2013, και αυτή με τη σειρά της ανέθεσε σε δύο επίκουρους εισαγγελείς την περαιτέρω διερεύνηση της υπόθεσης.

Από συνταγματική άποψη το μόνο που μπορούσαν να κάνουν οι δύο επίκουροι εισαγγελείς ήταν η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης in rem ή κατά άλλων προσώπων – πλην εκείνων που διετέλεσαν υπουργοί– και, αν προέκυπταν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι συντηρητικοί, ο Abu Khattala και το Γκουαντάναμο»
Mark Tushnet
- «Συνταγματικός Οπορτουρισμός»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Η αλήθεια για τον δημόσιο τομέα»
Κώστας Χρυσόγονος
- «Προβληματική δικαστική εξουσία»
Σταύρος Τσακουράκης
- «Η υπόθεση των υποβρυχίων»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Τι Πρόεδρο θέλουμε»
Αντώνης Καρακούσης

στο πλαίσιο της εξέτασης αυτής στοιχεία επιβαρυντικά για υπουργό, να τα διαβιβάσουν αμελλητί στη Βουλή.

Αν και οι δύο εισαγγελείς δεν προέβησαν σε καμία τέτοια εξέταση –η ανάγνωση και η εξαγωγή φωτοαντιγράφων των πρακτικών της Βουλής δεν αποτελεί προκαταρκτική εξέταση–, μάλλον από λάθος ή από μη εξοικείωση με τις συνταγματικές διατυπώσεις ανέφεραν στο διαβιβαστικό έγγραφο ότι διενήργησαν μια τέτοια εξέταση, από την οποία μάλιστα προέκυψαν ενδεχόμενες ποινικές ευθύνες πρώην υπουργών, και υπέβαλαν την υποτιθέμενη αυτή «δικογραφία» στην εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για τα περαιτέρω.

Αυτό ήταν όλο, δηλαδή ένα λάθος διαβιβαστικό, και αλίμονο αν δεν ήταν μόνο αυτό. Δεν υπάρχει συνεπώς καμία προκαταρκτική ποινική δικογραφία με νέα στοιχεία, εκτός από τα πρακτικά της συνεδρίασης της 18.12.2013, τα οποία η Βουλή γνωρίζει οίκοθεν.

πηγή: Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» 25/6/2014

Τι Πρόεδρο θέλουμε

Αντώνης Καρακούσης, Διευθυντής Εφημερίδας «Το Βήμα»

Η προεδρική εκλογή απασχολεί ήδη το πολιτικό προσωπικό της χώρας. Η αναζήτηση των 180 ψήφων που απαιτούνται πυροδοτεί πολιτικές αντιπαραθέσεις και εντάσεις μεταξύ των κομμάτων και βεβαίως επιτρέπει την καλλιέργεια εκλογικών σεναρίων. Λαμβάνει έτσι η εκλογή νέου Προέδρου της Δημοκρατίας διχαστικά χαρακτηριστικά, εγκλωβίζοντας επικίνδυνα τη χώρα σε μια διαρκή ένταση. Ωστόσο, αν δει κανείς το θεσμό θα διαπιστώσει ότι τα βασικά του χαρακτηριστικά του είναι ενοποιητικά.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ως θεσμός, αλλά και το πρόσωπο που τον υπηρετεί δεν μπορεί παρά να συμβολίζει την ενότητα του λαού και της χώρας. Αυτήν υπηρετεί ο θεσμός και αυτήν οφείλει να διασφαλίζει το πρόσωπο με το κύρος και την ακεραιότητά του.

Επιπλέον, είναι γνωστό σε όλους ότι ο συνταγματικός νομοθέτης δεν περιέβαλε με αποφασιστικές αρμοδιότητες τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ακριβώς επειδή τον θέλει ανεύθυνο άρχοντα και εκπρόσωπο της χώρας. Αντιλαμβάνεται το πρόσωπο ως σύμβολο της ενότητας του λαού και τον αντιμετωπίζει ως ένα αγκωνάρι, μια χειρολαβή της ενότητας του λαού σε δύσκολες περιστάσεις.

Αν δεχθούμε ότι αυτά είναι τα χαρακτηριστικά του Προέδρου της Δημοκρατίας εύκολα μπορούμε να επιλέξουμε και τα υποψήφια πρόσωπα. Στις παρούσες συνθήκες η χώρα χρειάζεται ένα πρόσωπο που θα συμβολίζει την προσπάθεια

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι συντηρητικοί, ο Abu Khattala και το Γκουαντάναμο»
Mark Tushnet
- «Συνταγματικός Οπορτουρισμός»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Η αλήθεια για τον δημόσιο τομέα»
Κώστας Χρυσόγονος
- «Προβληματική δικαστική εξουσία»
Σταύρος Τσακουράκης
- «Η υπόθεση των υποβρυχίων»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Τι Πρόεδρο θέλουμε»
Αντώνης Καρακούσης

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Η πρακτική της προδικαστικής κράτησης: Παρακολούθηση εναλλακτικών λύσεων και δικαστικών αποφάσεων

της χώρας για έξοδο από την κρίση, θα αναδεικνύει το δημιουργικό ταλέντο των πολιτών της και θα είναι σε θέση να την εκπροσωπήσει επάξια στο εξωτερικό. Θα έλεγε κανείς ότι ο νέος Πρόεδρος της Δημοκρατίας στις παρούσες περιστάσεις δεν είναι απαραίτητο να είναι ένας συνταξιούχος της πολιτικής ή να προκύψει από τις συνήθεις πολιτικές ή κομματικές διεργασίες στη βάση ιδεολογικών ή άλλων υπολογισμών.

Μπορεί να είναι άνετα ένα πρόσωπο με διεθνή αναγνώριση, ένας διακεκριμένος επαγγελματίας που τον ξέρει ο κόσμος όλος, ένας επιστήμονας διεθνούς κύρους, μια μορφή που όλοι θα γνωρίζουν ότι μπορεί να εκπροσωπήσει την προσπάθεια αναγέννησης και αναδημιουργίας της πατρίδας μας. Είναι ίσως ευκαιρία να κάνουμε κι εδώ ότι γίνεται στις προηγμένες χώρες. Και έτσι να απεμπλέξουμε την εκλογή νέου Προέδρου της Δημοκρατίας από την φθοροποιό κομματική διαπάλη και τις εκλογικές σκοπιμότητες.

πηγή: Εφημερίδα «Το Βήμα» 17/6/2014

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Η πρακτική της προδικαστικής κράτησης: Παρακολούθηση εναλλακτικών λύσεων και δικαστικών αποφάσεων

Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου - Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου, σε συνεργασία με τη Fair Trials International, ανέλαβε να εκπονήσει το επιστημονικό πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τίτλο: « Η πρακτική της προδικαστικής κράτησης: Παρακολούθηση εναλλακτικών λύσεων και δικαστικών αποφάσεων». Η διάρκεια του προγράμματος είναι 24 μήνες.

Στόχος του προγράμματος είναι η ενίσχυση του σεβασμού του δικαιώματος στην ελευθερία των υπόπτων και κατηγορουμένων, με την μείωση της χρήσης της μεθόδου της προσωρινής κράτησης, εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν δεν είναι αναγκαία για την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων όπως η εξασφάλιση της συμμετοχής σε δίκη, η προστασία των αποδεικτικών στοιχείων ή μαρτύρων, ή η πρόληψη της εκ νέου παράβασης.

Για να επιτευχθεί αυτό, θα δημιουργηθεί μια μοναδική βάση

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Η πρακτική της προδικαστικής κράτησης: Παρακολούθηση εναλλακτικών λύσεων και δικαστικών αποφάσεων
- Support to the Constitutional Court of Georgia

αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με το τι προκαλεί στην πράξη την εκτεταμένη χρήση της μεθόδου της προσωρινής κράτησης, καθώς και πληροφορίες σχετικά με καλές πρακτικές (πέραν της απλής αξιολόγησης του νομικού πλαισίου) σε 10 χώρες της ΕΕ και θα προχωρήσει σε διάδοση των αποτελεσμάτων σε φορείς χάραξης πολιτικής, δικαστές, εισαγγελείς και δικηγόρους υπεράσπισης σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

● Support to the Constitutional Court of Georgia

Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου, σε συνεργασία με τους Hulla & Co. Human Dynamics KG, T. M. C. Asser Instituut, DMI Associates και Bureau for International Reform and Democracy (BIRD), ανέλαβε την εκπόνηση του Ευρωπαϊκού προγράμματος τεχνικής βοήθειας με τίτλο «Support to the Constitutional Court of Georgia».

Σκοπός του έργου είναι η ενδυνάμωση του κράτους δικαίου και της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Γεωργία, σύμφωνα με τις διεθνείς δεσμεύσεις της χώρας. Αντικείμενο και ειδικός στόχος του έργου είναι η θεσμική ενδυνάμωση του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Γεωργίας και συγκεκριμένα η υποστήριξη της αποτελεσματικής εκπλήρωσης της λειτουργίας του, η βελτίωση της διαδικασίας ελέγχου συνταγματικότητας των νόμων, καθώς και η προστασία των κατοχυρωμένων, εκ του Συντάγματος και των διεθνών δεσμεύσεων, ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Το πρόγραμμα αποσκοπεί στην ενδυνάμωση του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Γεωργίας στους ακόλουθους τομείς:

1. Επεξεργασία του νομοθετικού πλαισίου για το Συνταγματικό Δικαστήριο
2. Ενδυνάμωση των θεσμικών δυνατοτήτων του Συνταγματικού Δικαστηρίου
3. Εκστρατεία ενημέρωσης σχετικά με τον ρόλο του Συνταγματικού Δικαστηρίου

Το έργο έχει διάρκεια 30 μήνες. Οι επωφελούμενες ομάδες περιλαμβάνουν τους δικαστές και το προσωπικό του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Γεωργίας και λοιπούς φορείς των οποίων η λειτουργία συνδέεται ή εξαρτάται από το Συνταγματικό Δικαστήριο, όπως τα Γενικά Δικαστήρια, ο Δημόσιος Συνήγορος, η Εισαγγελία κοκ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Νέα Εκδοτική Σειρά

Πολιτεία – Σύνταγμα – Ευρώπη

Βιβλίο του μήνα

- Constitutional Law of the EU Member States

Νέα Εκδοτική Σειρά

Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου, σε συνεργασία με τις εκδόσεις «Κριτική», εγκαινιάζει μια νέα εκδοτική σειρά με τίτλο «Πολιτεία – Σύνταγμα – Ευρώπη». Στη σειρά εντάσσονται μελέτες στα πεδία της συνταγματικής θεωρίας, του ευρωπαϊκού και συγκριτικού συνταγματικού δικαίου και της πολιτειολογίας.

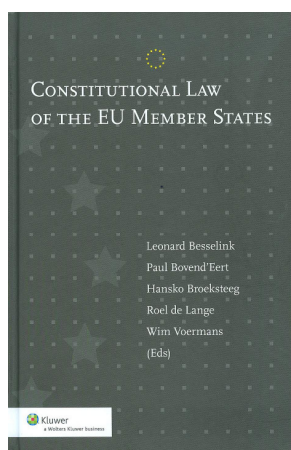
Τα δυο πρώτα βιβλία της σειράς, που θα κυκλοφορήσουν το ερχόμενο φθινόπωρο, είναι τα εξής:

- ❖ Γιάννης Τασόπουλος [Η λαϊκή κυριαρχία και η πρόκληση της αμεροληψίας](#) (Σεπτέμβριος 2014)
- ❖ Γιώργος Καραβοκύρης [Το Σύνταγμα και η κρίση. Από το δίκαιο της ανάγκης στην αναγκαιότητα του δικαίου](#) (Οκτώβριος 2014)

Συγγραφείς που ενδιαφέρονται να εκδώσουν το έργο τους στη σειρά μπορούν να επικοινωνήσουν με τους Καθηγητές Ξενοφώντα Κοντιάδη και Γιάννη Τασόπουλο στο [Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου](#).

Βιβλίο του μήνα

- Constitutional Law of the EU Member States

Publisher: Kluwer (NL)

Language: English

Published: March 2014

Edition: 1st

Pages: 1766

ISBN: 9789013091762

Price: €115 (Price includes VAT. Only business accounts can reclaim VAT)

Ordering: To order the Book visit www.kluwer.nl (search by keyword 'Constitutional Law')

By: Boguslaw Banaszak, Martin Belov, Leonard F.M. Besselink, P.P.T. Bovend'Eert, Hans van den Brandhof, Hansko Broeksteeg, Alexander Bröstl, M.C. Burkens, Kristian Cedervall

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου
Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου –
Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη
Τσάτσου

Βιβλίο του μήνα

- Constitutional Law of the EU Member States

Lauta, Xenophon Contiades, N.S. Efthymiou, Vera Eiro, Alkmene Fotiadou, Jörg Gerkrath, Piet Gilhuis, Ernst Hirsch Ballin, Gerhard Hoogers, Cristian Ionescu, Miluse Kindlova, Adriaan Kornelis Koekkoek, Constantijn Kortmann, Roel de Lange, Alecos Markides, Arne Marjan Mavcic, Jan de Meij, Kalle Merusk, Vaclav Pavlicek, Patricia Popelier, Lucas Prakke, Ian Refalo, Daiga Rezevskam, Camilo Schutte, Brakno Smerdel, Evgeni Tanchev, Jean Thill, Gabor Attila Toth, Vaidotas A. Vaicaitis, Teresa Violante.

This book brings together a description of the 28 constitutions and constitutional systems of the present EU Member States. It allows scholars, students and practitioners to learn about the 28 different constitutional systems and compare them. Taking a fairly straightforward functional approach to constitutional law, a similar format has been chosen, addressing the most important topics expressed in the constitutions of the EU Member States: sources of constitutional law, form of state, form of government and political system, government powers and their limits, vertical division of powers, the judiciary, fundamental rights.

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr